

saa derigennem lides ingen Skade. Derimod har det ærede Medlem haft Held til at berøve Staten $\frac{1}{2}$ Million, og da det ærede Medlem er saa bange for at kaste Statsmidler i Grams, maa jeg sige, at han har haft stort Held til at virke i Overensstemmelse med sin finansielle Opfattelse. Det, det ærede Medlem kalder at kaste Statsmidler i Grams, er at bevare den Pris paa Sukker, som Rigsdagen enstemmigt vedtog ved Kornaarets Begyndelse. Da var det ærede Medlem ligesom hele den øvrige Rigsdag fuldt klar over, at dette var en Nødvendighed. Hvad kan da nu begrunde, at man skulde forhøje Sukkerprisen? Er der en Dalen i Dyrtiden? Tværtimod, Dyrtiden er noget større end den Gang.

Der foreligger da ingen som helst Grund til at ændre dette Forhold. Der foreligger derimod en Grund til at søge at bringe hele Sukkerordningen til at hvile i sig selv, saaledes at den ikke bringer Statskassen nogen Udgift, og det er det, der kan ske, naar man vedtager det foreliggende Lovforslag, hvorefter Prisen paa Industrisukkeret kan forhøjes og Varen afsættes ogsaa indenfor Landets Grænser i visse Tilfælde til Eksportpris. I saa Fald vil Sukkerordningen komme til at give Balance. Ingen som helst Statsmidler kastes gennem Sukkerordningen i Grams. Hvad det ærede Medlem derimod ønsker, er, at den almindelige Befolkning skal indbetale i Statskassen et betydeligt Beløb, som vil betyde et Overskud paa Sukkerordningen; altsaa en Statsindtægt paa Afhændelsen af dette vigtige Næringsmiddel.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det for i hvert Fald paa mit Partis Vegne at protestere mod en Udtalelse, som Ministeren fremkom med i sin forrige Replik, idet han gjorde gældende, at den Indsats, som Oppositionen havde ydet under Forhandlingerne om Dyrtidsforanstaltningerne, var, at vi havde krævet Tilskuddet til Reguleringen for den almindelige Befolkning nedsat. Dette er ganske urigtigt, hvad angaar mit Partis Stilling, idet det, vi har krævet med Hensyn til Brændselet, kun var, at de, der selv kunde betale, skulde betale deres Brændsel, slet ikke, at de ubemidlede eller vanskeligt stillede skulde komme i en ringere Stilling. Tværtimod

sagde jeg i min Replik overfor den højtærede Minister, at vi eventuelt kunde tænke os under Forhandlingen herom at gaa med til, at Beløbet i § 3, der vedrører de vanskeligt stillede, blev forhøjet. Det er derfor noget nær en Tilsnigelse, naar den højtærede Minister paastaar, at der fra Oppositionens Side er fremkommet et Krav som det nævnte.

For øvrigt skal jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Ministeren i Virkeligheden selv har foreslaaet noget med det, vi kunde tænke os, analogt, idet han i den nuværende Smør- og Margarineordning har foreslaaet, og Rigsdagen vedtaget, at de, der vil, kan ombytte deres Margarinemærker og købe Natursmør til Eksportpris. Dermed har den højtærede Minister gjort gældende, at de, der kan og vil betale, har Ret til at købe dette dyre Smør. Jeg synes, man noget kunde anlægge den samme Betragtning her, at de, der har Raad dertil, betalte deres Brændsel selv, uden at man derved forringede Stillingen for de vanskeligt stillede. Det er det, vi har tilsigtet, og heroverfor har man ikke Lov til at sige, at den Indsats, vi har ydet, kun gaar ud paa at forringe Stillingen for de vanskeligt stillede.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg opfattede det ærede Medlems (Martin Hansen) Indlæg her ikke saa meget som havende Henblik paa mine Udtalelser som derimod som Udtryk for et Ønske om ikke at komme i alt for nær Forbindelse med den Aktion, som det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) har været Ordfører for. Og det forstaar jeg meget godt. Naar man erindrer, i hvilken intim politisk Forbindelse de to Partier for Tiden befinder sig, og naar det ærede sidstnævnte Medlem saa direkte handler i Modstrid med den Udtalelse, man for nylig fra Mindretallets Side her søgte at faa vedtaget under en Dagsordensbeslutning, hvori man fralagde sig den Hensigt ikke at ville deltage i alle Bestræbelser til Lettelse af Dyrtiden og saa fremdeles, saa forstaar jeg godt, at det ærede Medlem fra Sorø søger ligesom at komme bort fra en Aktion af denne Art. Og saa er det naturligvis nemmere, i Stedet for direkte at gøre det, indirekte at fastslaa sin Villighed til at bevare alle gode Dyrtidsforanstaltninger ved at rette nogle kritiske Bemærkninger til mig. Da det nu ikke er den Sag, der ligger for her, skal jeg derom kun ganske kort sige, at det ærede Medlems Udtalelse fremkom ved min Opposition mod hans Bemærkninger som